

Wiskundige in de strategie consulting

Tergend langzaam probeer ik de regels van het jaarsverslag tot me te nemen. Ik probeer de *route to market* van dit *vertically integrated* bedrijf te begrijpen. Helaas ben ik me er niet van bewust dat ik de woorden ‘route to market’ en ‘vertically integrated’ eigenlijk ook nog niet begrijp. Trots meld ik dat ik tenminste wel de winstcijfers heb gevonden, maar wanneer me daarnaar gevraagd wordt, beseft ik dat ik wel weet *dat* het bekend is, maar niet *hoeveel* het is: het is als abstracte entiteit in mijn geheugen opgeslagen. Als me aan het einde van mijn onderzoekje wordt gevraagd of ik overtuigd ben van de juistheid van de resultaten, is mijn antwoord een volmondig nee, ik heb het immers niet bewezen.

Langzaam, onwetend en overgenuanceerd: enkele kenmerken van een wiskundige in de strategie consulting. Het blijkt dat mijn studie niet de beste voorbereiding op de Grote Mensen Wereld is geweest. Collega’s kijken me raar aan als ik hen vertel dat ik geen stage heb gelopen, niets weet van statistiek en alleen maar kan rekenen met letters en niet met cijfers - laat staan grootheden die ook nog iets betekenen.

Het grootste deel van de cultuurschok werd misschien nog wel veroorzaakt door de overstap van studeren naar werken: hoe vroeg moet ik opstaan, waar komen al die fouten in mijn werk vandaan, pas ik wel in dit bedrijf, hoe werkt dat dure espressoapparaat en hoe kom ik godsnaam de ring op? (In mijn leasebak, dat dan weer wel.)

Maar behalve gedesillusioneerd en onproductief te zijn, wat doe ik dagelijks? Mij drie weken verdiepen in een textielproducent, enkele dagen de ontwikkelingen in de Europese energiemarkt in kaart brengen, een *benchmark* van leasemaatschappijen uitvoeren, de wereld van *private equity* samenvatten en een wereldwijde kennisbank voor OC&C opzetten, om maar iets te noemen. En al die *andere* dingen horen ook bij mijn werk: trainingsweken consulting in Boston en

finance in Londen, *recruiting* activiteiten met studenten, een etentje met alle jonge consultants ... En dat allemaal in nog geen drie maanden tijd.

Het sleutelwoord is dan ook afwisseling. Steeds ander soort werk, in telkens andere sectoren, met collega's met de meest uiteenlopende achtergronden. Er werken veel Delftenaren, een aantal harde bèta's en een paar economen. Die allen ook nog van een acht kilometer hoge berg zijn afgeskied, een eigen bedrijf hebben opgericht of aan de Rietveld hebben gestudeerd.

Opeens blijkt dat de wiskundige zich best staande kan houden: het gegoochel met getallen, het analyseren van gegevens en het continue nadenken zijn vaardigheden die een fluitje van een cent blijken na een doctoraal wiskunde. Gaandeweg merk ik dat in dit werk het formuleren van de vraag, het verzamelen en benoemen van de gegevens en het doen van de analyses niet zorgvuldig genoeg kunnen gebeuren. Het verschil en meteen ook de moeilijkheid schuilt erin om hierbij veel te smokkelen en dat smokkelen óók zorgvuldig bij te houden. Want zou ik het liefst zo nauwkeurig mogelijk de marktdynamiek in kaart brengen, de cliënt wil binnen drie weken weten of hij een bod moet doen, ja of nee.

Overrompeld door de eerste indrukken, kan ik voorlopig nog maar één conclusie trekken: *never a dull moment*. Wil je je hersens blijven kraken, voel je de behoefte dat over onderwerpen buiten de wiskunde te doen en spreekt de grote afwisseling je aan, dan is de strategie consulting een goede optie. Tel daar de enthousiaste collega's bij op en het kan niet meer stuk. Als ik óók nog dat espressoapparaat zou kunnen doorgronden, denk ik dat ik het niet beter had kunnen treffen.

Ruben Naeff
rubennaeff@gmail.com